

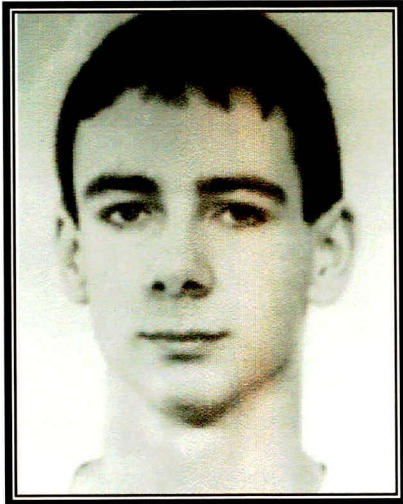

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל יובל (יו-יו) ברנדס ז"ל

בן רות וצבי

נולד בירושלים

בתאריך י"א בטבת תשל"א, 8/1/1971

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1989

שרת בחיל התותחנים

נפל בעת מילוי תפקידו

כ"א באייר תש"ן, 16/5/1990

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 1 קבר: 3

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן רות וצבי. נולד ביום י"א בטבת תשל"א (8.1.1971) בירושלים. החל את לימודיו בבית-הספר היסודי 'יפה נוף', המשיך בבית-הספר ע"ש זיו ומרקס שבבית הכרם, וסיים לימודיו בהצטיינות בבית-הספר התיכון שליד האוניברסיטה. מגיל צעיר מאוד אהב לקרוא, ללמוד ולדעת, ונהג להשקיע עצמו ביסודיות בכל נושא חדש ומסקרן שגילה - מחוברות טכניות על טרקטורים ועד מהלכים בשחמט, מפוליטיקה ועד שירה. במיוחד הצטיין במקצועות המדעיים פיסיקה, כימיה, מתימטיקה וביולוגיה והוסיף להעמיק ולהתעניין בתחומים אלה הרבה מעבר למה שנלמד בבית-הספר. לצד עיסוקיו האינטלקטואליים גילה עניין ומעורבות גם בנושאים חברתיים-רעיוניים ומצא הזדמנות לפתח תודעה זו במסגרת חברותו בתנועת 'השומר הצעיר', ולאחר-מכן בפעילותו ב'נוער שינוי'. החיים על כל גוניהם וצדדיהם משכו את מוחו החוקר ועיניו הבוחנות, וכמעט על הכול הסתכל במבט ביקורתי ועם זאת מבודח, בחוש הומור מושחז ובחיוך רחב. אחד הדברים האהובים על יובל היה טיולי שבת ברחבי הארץ עם קבוצה קבועה של חברים טובים, תרמילים על הגב והתמכרות לטבע ולדיונים פילוסופיים על מהות הקיום. לא נפלה מאהבה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

זו אהבתו למשחק השחמט שגם בו העמיק והתפתח ואף השתתף בתחרויות ארציות.

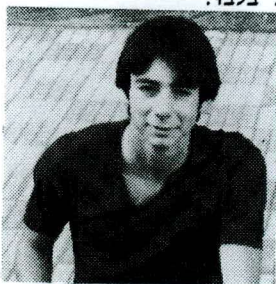
באוגוסט 1989, מיד לאחר סיום בחינות הבגרות, גויס יובל לצה"ל. למרות כישוריו והתאמתו לשרת כעתודאי וללמוד במסגרת הצבא ועל אף ניסיונות שכנוע של מכרים קרובים - היה יובל נחוש בדעתו לא לשרת ב'סיירת שכל' אלא ביחידה ובתפקיד שיש בהם סיכון ועבודת שטח, ויצא לטירונות של חיל התותחנים. בצוות התותח מילא יובל תפקיד של כוון, שאמנם סיפק לו עניין ואתגר, אך לא לאורך זמן, ולכן היה בדעתו לצאת לקורס קצינים. בעשרת חודשי שירותו הספיק יובל לכבוש את לב אנשי יחידתו בשנינותו ובחדות לשונו, בסגנון חשיבתו המיוחד, בחוצפתו המהולה בתמימות ובבדיחות שלו, שנתנו לכולם פרופורציה קצת שונה לראיית הדברים.

ביום כ"א באייר תש"ן (16.5.1990) נפל יובל בעת מילוי תפקידו, בהתהפך הרכב שבו הוסעו חניכי קורס המפקדים למבדקי קצונה והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבהר-הרצל. השאיר אחריו הורים, אח ואחות - עופר ודליה.

בית-הספר למפקדי תותחנים הוציא לאור חוברת שיוחדה ליובל ולשני חבריו שנספו עמו ובה מספרים חברים ומפקדים על אופיו, על העבודה איתו ועל החוויות מהשירות המשותף. הוריו הוציאו לאור חוברת המקבצת רבים ממכתביו, מעיזבונו ההגותי העשיר, מכתבים שלו לחברים ודברי חברים עליו, קטעים המשקפים את דמותו המיוחדת והמורכבת ואת העומק המחשבתי והכשרון הספרותי הנדירים שנתברך בהם חרף גילו הצעיר. כמו-כן הונצח זכרו בהקמת מועדון שחמט בבית-הספר התיכון שליד האוניברסיטה, שבו למד.

יובל ברנדס ז"ל

יובל ברנדס ז"ל, מבכירי השחמטאים הצעירים של ירושלים, נפל בעת מילוי תפקידו, בתאונת דרכים קטלנית, בדרכו אל מבדקי קצונה בצה"ל. יובל, יליד ירושלים, 8.1.71, בוגר בי"ס עממי "יפה-נוף", וסיים בהצטיינות את ביה"ס התיכון שליד האוניברסיטה העברית בירושלים (1989). הדריך בתנועת הנוער ה"שומר הצעיר". באוגוסט 1989 התגייס לצה"ל, לחיל התותחנים, והגיע לדרגת סמל. בין תכונותיו הבולטות היו צניעות, יסודיות, יושר אישי וחוש הומור. ב-17/5/90 הובא למנוחות בחלקה הצבאית בהר הרצל בירושלים. ידידיו במועדון אס"א ירושלים, וכל ציבור השחמטאים בביהר, אבלים על ידיד שנקטף בטרם עת, והוא בן 19 בלבד.

יובל ברנדס ז"ל

את דרכו השחמטאית החל בשח קייט נחניה, ב-1986, ב-1987 צבר 5 1/2 נקי ועלה לגמר ב'. בשנים הבאות השתתף באליפות מועדון "רובינשטיין" וזכה להגיע למקום מכובד. במשך שלש וחצי שנים הגיע לדרגה שלישית. בשנת 1989 השיג בליגה תוצאה מכובדת של 5 1/2 נקי מ-7 האפשריות. באליפות ירושלים 1989, הפתיע לטובה במספר נצחונות מרשימים. להלן משחק קצר של יובל, ממנו ניתן ללמוד על אופי משחקו החריף.

אליפות ירושלים, 1988

סיצילאנית

בועז אוסטשינסקי יובל ברנדס

1. 4ה 5ג 2. פז 3. 6פ 4. ח3 פג6 5. 3רד7 6. 4ג
7. 4ג פ: 4ה 7. 4ד 8. 5ד 9. 6ב 10. 0-0 11. 6ה 12. 7ר
13. 4ה 14. 6רד 15. 13. 7ה1 מהג7
16. 5פ 17. 5ה 18. 6ה 19. 7ה 20. 4+ מהא8
21. 6ה 22. 7ה 23. 8. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

גבריאל דנציגר
אס"א ירושלים

לראשונה בארצנו נתקבלה הזמנה רשמית ממועדון השחמט המרכזי של ברית המועצות להשתתפות בתחרות כדלקמן:
תחרות אישית לבנים - 86 שחקנים
ותחרות אישית לבנות - 36 שחקניות
התוצאות של 44 בנים ו-2 בנות מכל קבוצה נחשבו לדירוג הקבוצתי.
השתתפו 17 קבוצות מהרפובליקות השונות של ברית המועצות גרמניה המע', פולין, בולגריה וישראל.
קבוצת ביכורי העיתים ת"א תפסה מקום שמיני מתוך 17 קבוצות. המנצחת היתה קבוצה מועדון בלבנץ מרפובליקת רוסיה. פרטים מלאים בצרף קרבות מספר יופיעו בגליון הבא.

בראי העתונות

האסטרונאוטים המריאו

ידיעות-אחרונות 6/7/90

חמושים בגלילי נייר טואלט, סבון ריחני ומפתחות העיר תל-אביב, יצאו שבעת השחמטאים לכבוש את מוסקבה. שבעה נערים בני 15 נציגי מועדון ביכורי העיתים של עירית תל אביב.

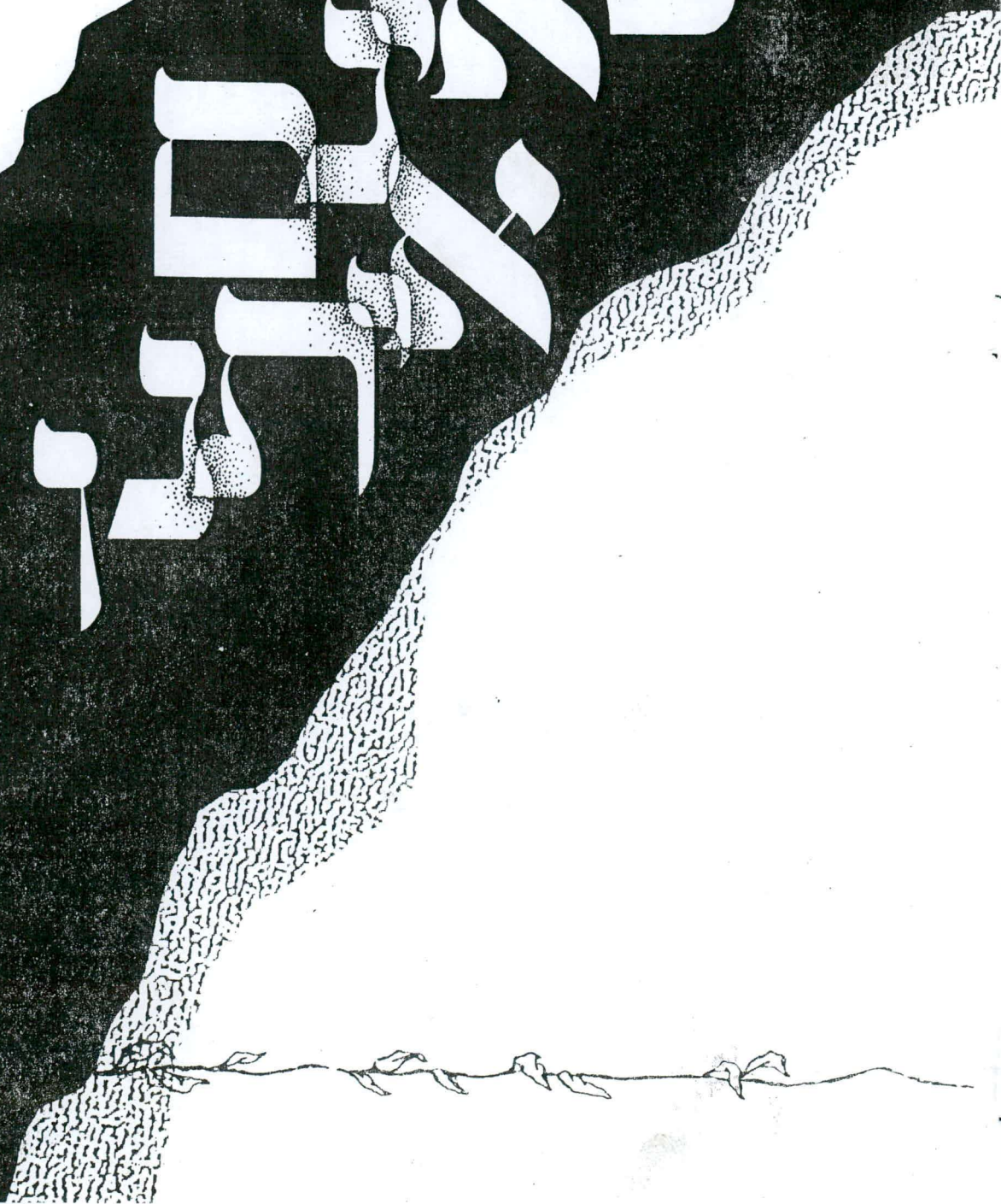
מאורע היסטורי מכמה בחינות. אלף: זו פעם ראשונה שהרוסים מזמינים נבחרת נוער רשמית. בית: זו פעם ראשונה שישאל שולחת לברית המועצות קבוצה של אסטרונאוטים. ואני יודעת מה שאני אומרת, אחד מהם הוא בני.

פרסטריוקה, פרסטריוקה, הסבירה לאסטרונאוטים הרכים בתדריך הבטחוני שלפני הנסיעה, אבל תדעו לכם שהקגב. חי וקיים, ותיזהרו.

החדרנית שלכם במלון היא רב אמר-גרזיני שהתחפש לאישה עם שפם, דובר עברית רווטה, שתפקידו לברר את תחבולות השח שלכם ולמוסרן לידי האויב. גם הנהג שלכם, וגם זה שיעקוב אחריכם ברחוב, הם מרגלים של מועדון השח המוסקבאי.

ולכן ילדים, המשיך המתורדך, הקפידו לדבר בנייכם בשפת סתרים. למלך תקראו "אריק", למלכה "גאולה", למרש תקראו "פרס" לרץ "רבינ" ולצריח "דויד לוי", והעיקר אל תשכחו לקחת נייר טואלט כחול-לבן וקוביות מרק, לתפארת מדינת ישראל.
זיוה יריב

新時代

זיום רביעי, 90/5/16, יצאה סולאק א' למחצקי בצון.
 עיר נחת חובב, תגר בזאץ האטובוס ערם אלתאונ.
 אוצרו בתאונה אור יואב, אור ש', אור יואב.
 קורס מקבצים מקביל אור החוברת
 אצאה שאנים איתנו.

משפחות יקרות, חברים ומפקדים

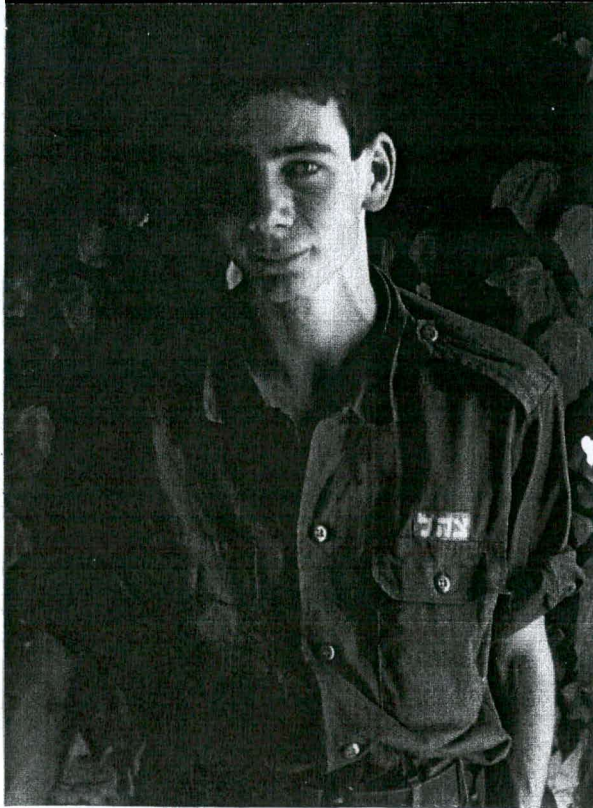
ביום א' ו' ניסן תש"ן 1 אוגוסט 1940 החל קורס מפקדים
מחזור נ"ה.
כואני קיוונו שכל עבד קורס א"ז, תוקן בקניית איקציות
מכסימאלית, דוגמא אישית וערכי פיקוד ואהדה בור
חזק של מפקדים אחי התותחנים.
אביזר בחזמיותנו השמורים ביותר לא חשבנו לשלבו
חשלי של קורס בתאריך. כלל אידי ופקיד אותנו מסון
נולד.

אויבדנו דאוסון האוטובוס 3 ממילג אוחמזן ולקרין
חניכים מצוינים, מקצועיים ועדי יכולת אישית גדולה ביותר.
ואין אי ספק שחולשתם היו ממשיכים דרך אקציות ואסיקוד
בחי התותחנים אף בינם ניקטעה דאסון.
עזון זה מוקדם אצרכם - למען המשפחות והחברים.
כואי תיקווה שזכרונם יהיה לעד ודמיתם תלעה איתנו
בהמשך. דוכינו בצרף.
והי צרכם דרך.

ס"א אורון יודם
מפקד קורס מפקדים.

מאת מלפנת ברנז:

יובל

יובל אחד לשחק שח.
יובל אחד לקרוא מאמרים
ה"מצע" וה"סינטיסיק אמיתן",
ורצה להיות פסיקלי.

יובל אחד את החומר האטורף של הספר "מלכוד 22".
יובל אחד דאבל, בגדים מצחיקים.
יובל חגגה קולע.

יובל אחד את חקריו שלו מנאסכים בחדרו בלילות
לחיה בבית.

יובל אחד את רבית ואת תלפחה. אחד לשבת עם
חביו לראות "מק ג'ור", אחד לבון עם איוו בצהרם
הצומדים בחמו של אדם, ואחד להצחיק אותנו בחומר
דמיוני שלק מנסיים תבילו.

היה לו חוק נהדר - ודוקא החוק הזה לא הלצתי בתחילתו,
כי יובל לאו אחד פצה, ובלעמידו אותו אצילום - מרחב
מבונה האך החיור.

קשה היה לו להסתדר עם הצבא - כי קשה היה לו
צקלא עמלות, ושרחות, ואיסורטה שלא נחצי ושלם ניסוי.
עראה למה נחצ החידק המלפחתי - חובון חיתני למחנה
חנילים שנוקחים את עצמם נוחה בדלילות.

הוא הלא היה פה שומר. הסדר פאה לו כל-כך לא
חשוב... אבל חסון שזיך לעלות את הצבא סדר.
לחמת רצטיותו במחשקה ובסיקה מרה לשמור על

הלכה אלתורה אקדמית, כי מה בזה מתחמקות.
משום מה, הציקה זו המחשבה לש"ח ש"ח ש"ח
מסתתרים. ויבא אחר זה בלא להאמנה אפשר אחר,
ענה מפורז.

היינו מוצאים יחד מן העצות המסודות למצאה
חיותיפדה, והשחת הסטחים בכל. ויחד הסתנו, אני
והוא, שאינו מותהם צמי. התבוננתי בו כשהיה מלך
חביתה מר מע"פת, מפע אקרוץ עם 'גפרורים בעיניים' -
ונרבים. תלפתי: נמה תבא במקומות אחרים בעולם,
בחור בעל, עם מה מזין, עם סקתות עלומה, עם חומר
וזופטיות - אומץ, מטה, רף אחרי בחות, ושינוי כאן -
מגדלים ונתחים, קוראים שורר עם בלעז וקולו
כואים כרצף של ערה.

לא כך הצטדתי על המצב של שנות הנעורים.
רק זה ידעתי שבעברו חיים נאם.

אחרי של יובל.

בהרסם למטה ופז בסמך זג'סו:

יום אחרון בבקום - הזיה .

אחר היה יום חניטנסי. לאחר חינוכים הצליחו
זהלכית מתי, גולוסין חות אונות הדוסק, וניכחתי בספוק
להפסתי מאד גנולשה: חניה מלכה ז-סו עליות מותח.
היום ילדתי על סא שן ספר, והוא הפך חות חנסקרת
העבדית הקצרה שן זצמה מדיקה שובת כינים קוטציות.
את הדקדק שן (שירדק מפיז זרביט) תלשו מנכבי,
והפצתי את החזים וקימתי פונצו ומנסי פוגמה. בידד
זקצין קושין קלתי בטח ורחם שן, שפכור זי מתו כד
באוד ש לים באחמה שן 94' עם פססין. ביקלתי
מתי זהות שדקן כדורגל בעדיבות ראשונה, צייר צדדתי
בעדיבות שניה ונסיד קטן בעדיבות שלישית. הוא אחר
זי, להפחפז שן קצת עבוח מדי, חפז ישפז אמנו.

אחד מהכתמים שכתב את שמו (ינאר 90).

שום בית.

אני נאמץ עשיו באונקר ותחולת אי-שם במזאת הקולן
(אף אחד לא טרח לאמר לנו מיכן) וכותב אחרו של הפנס
קמח לקנתה זו צויה ליום הקולות.

העסק הזה אמר תציל אותי - מין פה מור מסביב
זקריחה יותר מלתיים ביום ואחלוא הפנס חיתי נחמ
אחלואן. זהו דרך חגה מה לעולם חלש המעשים האחרים
במקום : נקבים. נקודות המור הפנים מין, חולל מדפנס,
היה ה"גילה" המועדקת ז-28 בחודש אמש למען, מיום
המשקל של ואם המעלן. (טפו, טפו טפו, הקל בעל, בדי לין
הדע במ"קתה צללן). אנה צפח עם המורה אנה-ה. רק
ק יל סיני למקל השון לפני פחלתי אגילאחות.
חולל מצה פחד אלוהים פה : חשך צלמות, וזוהר תנים,
צלת חוקת, ידות טנקים ולקח לעצמי יותר מצי את
ויס - צללן של צק המעל.

אני מקווה של אחד אי שם זה למתחלתי אשלק ל אלה
במחלוקות כשאני חולק אצלחח סיניים, ולעזר במצב אחר.
זה אי שאני מכתב. אני את מכתב.

אמת וזאת בקרוב,
החזון המוחל וסל.

יובל

יובל היה בחור מיוחד. הצאנויות שלו היתה פטל מדהימה.
כז מילה שהוציא מפיו כאילו דברה כבר ביקורות וכות
מחזו והיתה מחושבת. כז משפט מחושב ומדויק ומטרתו
הוא לא הסתיר את דעותיו והיה ביקורתי מאוד.
אפילו אסא המדינאים בקורס הוא לא הסס ואמר את שחש.
הוא הצביר ביקורת על המסוף. אמר, של המסוף צריך להיות
החניכים על הרצאה שלו, יובל בנצח טדן ואגרת החניך
לא היסוס.
שהמסוף הוא שאין מספיק פזי תאורה, ענצם אמר שאפילו
נצבוע כמה נפילים בצבוע. ככז הוא אקח בקלות. הוא צדק
אחרי שהקורס הוא "צית בזנות", ושל המסוף צדק עליו, הוא
א. נעלם ולא התחרט.
זממו בוקר, של החומר שלו לא היה נקי - אמרת לניקה אותן.
הוא צדק אמרה הבני המוכר שלו... שלבא החברה מן
המסוף, והמסוף נתן לו עונש ארוך 50 בדירות מכתירות -
הוא צדק ועלה לית ברזון.
אין בנצח היה עם אדם כזין. הוא הלך את כז מרצו בעה
שהוא הצאנו. כזמני החושל היה אחר ומצין כסופי פיליפה
שנים, ובאות היה רץ מחזקים ארוכים אש פיר הכילר חופני.
לפיה מנצלה עם נ.
את המעלות האלו של צאנויות, החמו ורצות עם
וחז, הוא שילב בדעה אחרים ובנצות מתמדת אנצו ככז
את.

אחותי בתמן סאלה א'

יובל

כבר יבש הדמעות בדיוני
אך הכאב לא נמחה מאדני.

לעם שגור צמ אדור שהלכת
משום שגדדיחותך אותנו אלסוק
הצלחת
שופע קום תמיד היית
וחיבה אכז תמיד להקדין נוסית
דרכיות מחלבה וצדאות שכז שפעת
נמצאת למחקר הענקית

באור איום תביצי ממנו נלקחת
כשחיוק: א סניך נכזמת ולא קמת

אכן הדומים ממנו נלקחה
ואני השלידו יך זאת לנרקד
אז למה יזון העולמים
אני דרכים ארבור חברים.

יוסי אר - סוף אר 14

יובל

כלשם כן היית יובל לש רומוד, בכל מצע קלה ידעת
 אהבה איתני. כל דבר לקחת עם חיוך על הפנים.
 אפילו את מותך קובלת עם מעין חיוך על הפנים.
 כאשר התקיימת בצבא פחדתי ממך במאחזת, ובכל א
 חלגתי על אפשרות אמות מיוסם אחר. והנה בצל חור בראש
 נלקחת מעמך.

יושב ומסתכל על המטה בה ישנתי, ולא מאמין איך יתכן
 שחוד כל אקום לא אראה אותך ק
 איך יתכן שלא אעיר אותך ולעמוד יחד ק
 איך יתכן שלא נושא ראשונים בסוף לה בזכותך ק
 יושב ומחכה שבכל מצע תבסס אחר וקפאט אילו הערה שונק.
 אמר כן יש שיר שהלחנת בו צימחות בערך כך:
 "כי עשרים שני עדין לא מאאו לו
 כי עדין לא טמא לבית על פניו אר
 יקטיו כך לש באדן"
 והאכן נסוף על יובל שנו.

אולדת אורן-סוף א'

יובל

השיר והזכי הם לאי שאני מכיר.
הזכי עצמו, גם לאי שאני...

התעוררתי הלכתי בזוקר זכור
לזמן אדיבאון הקול, אשר
לא חלשתי דע, לא הוקלתי כפור
לא ציפתי שיקרה כל אשר נוצר.

אין רק כלוא ציפים דבר, הוא קורה
ולפתע פתאום נחתה היצירה
והדורות שלו רק ציפתי לצי
לא הדנה מתחלפת איתי ולאוני.

זכית המותים על ההר, זין עצים
קול אחד שוכן בצמחה טריר
זיווי קופים צומחים שעדיין חיים,
הוא ממלא את היזור - הם בלעזן אכר"ה.

ואז איין עובר ע"פ התאנאות
למעלה - צי פרחים אזא חידוש
תחתיות - מצאה אחר, יתומה
ומטה - בחד אחד, תאוש.

האז שאלו יראה עוד אור מפני
הנכס להפילה פתאום אוודידית
הכח שמצאה אות עצמה בזיץ
החן השקט, השליו, הכעיר.

הם ביחד השלימו את מעלם
ושבו כז אחד אז מקורו היציץ
אין שמו עוד דורה לחיות עם נואם
ורק ורז ילאר איתנו, בלב הקרוב.

ד"ר אר^ב
מפקד צוות 4, סוללה 2'
צדד "רש"ן